

A KOZMIKUS SUGÁRZÁS TITKAI A CSILLAGKÖZI ANYAG REJTÉLYEI

A kozmikus sugárzás nagyenergiájú töltött részecskékből áll, melyek a világűrből származnak. Sebességük elképesztő: megközelítik a fény terjedési sebességét. Ezek folyamatosan bombázzák a Földet.

A kozmikus részecskéknél többféle csoportosítási módja is ismeretes:

- galaktikus kozmikus sugárzás – ez a leggyakoribb értelmezési mód
- naperedetű kozmikus sugárzás,
- ultra-nagy energiájú kozmikus sugárzás,
- anomális kozmikus sugárzás.

A kozmikus sugárzásban találunk elektronokat, protonokat, gamma-sugárzást és számtalan atommagot. E részecskék mozgási energiája 14 nagyságrendet fog át. A részecskeenergiák között azért van ekkora különbség, mert különböző eredettel bírnak: származhatnak a Naptól, de akár az univerzum legtávolabbi szegletéből is.

A KOZMIKUS SUGÁRZÁS FELFEDEZÉSE

A kozmikus sugárzás felfedezése Victor Hess nevéhez fűződik, aki 1912-ben egy léggömb-kísérlete során arra lett figyelmes, hogy a fedélzetére vitt elektroszkóp annál gyorsabban veszítette el töltését, minél magasabban járnak. Victor Hess különböző tengerszint feletti magasságokban mérte a sugárzást. A 20. század hajnalán tehát többek között arra keresték a választ a fizikusok, hogy az elektroszkóp miért veszíti el lassan töltését, ha a közelben nincsen semmilyen nyilvánvaló ionizáló sugárforrás. Feltételezték, hogy a töltésvesztést egy γ -sugárzásnak nevezett jelenség produkálja. Hess ezt egy olyan sugárzásnak tulajdonította, amely a légkörön kívülről származik. (A kozmikus sugárzásról amúgy azt gondolták, hogy a föld radioaktív izotópjából ered.) Az is új távlatokat nyitott meg a kutatásban, hogy az 1912-es napfogyatkozás alkalmával végzett ballonos méréseivel kimutatta, hogy nem a Nap a sugárzás elsődleges forrása. Végül a tudós felfedezéséért 1936-ban Nobel-díjat kapott.

Kiderült, hogy nem elektromágneses sugárzásról, hanem töltött részecskékről van szó, amelyek kölcsönhatásba kerülnek a Föld mágneses terével. Az 1930-as -- 1950-es évek között, mielőtt az ember által épített részecskegyorsítók energiája elég nagy nem lett, a kozmikus sugárzás volt a nagyenergiájú részecskefizika legfontosabb laboratóriuma. A kozmikus sugárzásban fedezték fel pl. a pozitront és a müont. Ma a kozmikus sugárzással kapcsolatos kutatások nagy része azt vizsgálja, hogy honnan származnak ezek a nagysebességű részecskék, és hogy mi az a mechanizmus, amely gyorsítja őket.

1938-ban Pierre Auger vizsgálta az eltérő irányból érkező kozmikus sugárzási eseményeket. Az észlelt események olyan részecskéktől származtak, amelyek túl nagy energiájúak voltak ahhoz, hogy a légkörbe hatoljanak. Vagyis e részecskék nem ütköztek össze a légkör atommagjaival, hanem rengeteg részecskét hoznak létre. Az Auger által tapasztalt események az addig ismerteknél 10 milliószor nagyobb energiájú részecskéktől származtak.

Példának okáért a kozmikus sugárzásban fedezték fel a tudósok a pozitront és a müont is. Manapság arra kíváncsiak a kutatók, hogy vajon honnan származnak ezek a nagysebességű részecskék és milyen jelenség gyorsítja fel őket a hihetetlen sebességűre.

A KOZMIKUS SUGÁRZÁS ÖSSZETÉTELE

Ami a kozmikus sugárzás összetételét illeti, megközelítőleg 89%-át protonok alkotják, 9-10% hélium-atommag (alfa-részecske) és nagyjából 1% nehezebb elem. A leggyakoribb nehezebb elemek (C,N,O) ugyanolyan gyakorisággal fordulnak elő a kozmikus sugárzásban a hidrogénhez képest, mint a Naprendszerben. Ugyanakkor a ritka, könnyű elemek (Li, Be, B, Ne) jóval nagyobb gyakorisággal találhatóak meg benne. Ez arra engedte következtetni a szakértőket, hogy a részecskék a megszokotthoz képest eltérő úton jönnek létre.

A (primer) elsőrendű kozmikus sugárzásnak csupán kis hányada ér le a tenger szintjére, mivel kölcsönhatásba lép az atmoszférát alkotó atomokkal és molekulákkal. Másodrendű komponenseknek azokat a részecskéket nevezik, amelyek a primer komponensek és vagy az atmoszférát, vagy a csillagközi ködöket alkotó atomok kölcsönhatása során keletkeznek. Ilyenek például a kisebb atommagok, a pionok, a kaonok és a gamma-sugárzás. A szekunder komponensek közül a tenger szintjén a müonokfordulnak elő legnagyobb számban.

A KOZMIKUS SUGÁRZÁS EREDETE

A galaktikus kozmikus sugárzás töltött részecskéit komolyan befolyásolják a Tejútrendszerben található mágneses terek. Így a mérésükkel az a gond, hogy abból nem lehet megállapítani, hogy honnan származnak. Viszont egyes helyeken beazonosíthatók a kozmikus sugárzás részecskéi, mivel elektromágneses sugárzást keltenek. Erre jó példa Rák-köd.

A kozmikus sugárzásban megtalálható izotópok gyakorisága megmutatja, hogy egy részecske átlagosan mennyi időt tölt el a csillagközi térben, mielőtt elérné a Földet. Egy átlagos részecske nagyjából 10 millió évet tölt el a Tejútrendszer mágneses terében a mérések alapján. A tudósok ma úgy vélik, hogy a galaktikus kozmikus sugárzás legnagyobb része szupernóva-robbanásokból származik. A galaktikus kozmikus sugárzás energia-eloszlásában két fő összetevő azonosítható: egy megszokott galaktikus háttér és egy nemrégiben felrobbant szupernóva hatása.

A kozmikus sugárzás részecskéinek a csillagközi tér gázatomjaival történő ütközése során létrejövő gamma-fotonok alkalmasak annak meghatározására, hogy a kozmikus sugárzás galaktikus eredetű-e, vagy a Tejútrendszeren kívülről származik. Logikus teória, hogy ha a kozmikus sugárzás a galaxison kívülről ered más csillagködökből, akkor azok irányából is ugyanazt az intenzitást kellene mérnünk, mint a Tejútrendszerben. Ennek a logikának azonban ellentmond az a tény, hogy gázúsűrűséggamma-fluxusa a mérések alapján jóval kevesebb, mint a galaxison belül. Vagyis ebből az következik, hogy a kozmikus sugárzás javarésze valóban a Tejútrendszerből származik.

Ami a Naprendszeren belül észlelt kozmikus sugárzást illeti, a napaktivitás változását követi a kozmikus sugárzás intenzitása. Ennek hátterében az áll, hogy a galaktikus kozmikus sugárzás kölcsönhatásba lép a Naprendszerbolygóközi mágneses terével, ezért nehezen jut be a belső Naprendszerbe.

A kozmikus sugárzásnak van egy úgynevezett anomális összetevője is. Ez csak nehezen ionizálható molekulákból áll. Ilyen aHe, N, O, Ne és az Ar. Ezek a részecskék elektromosan semlegeseken érkeznek a Naprendszer közelébe, majd a napszélnek a csillagközi anyaggal való kölcsönhatásának köszönhetően ionizálódnak és felgyorsulnak. Azt a helyet, hol ez a jelenség megtörténik, lökeshullám-frontnak nevezik.

A ZETTA RÉSZECSCKE

Az ultra-nagy energiájú sugárzás egyik részecskéje a zetta részecske. Ennek energiája a CERN Nagy Hadronütköztető részecskegyorsítója által létrehozott részecskék energiájának milliószorosával egyenértékű. Rejtély, hogy miből származhat ekkora energia. Az enigma megfejtése már csak azért is várat magára, mert a Föld egy négyzet-kilométerére csak egy esik évszázadonként.

Az ilyen típusú, ritkán észlelhető részecskék befogására épül a 3000 km²-t felölelő berendezéssel ellátott obszervatórium a Földdéli és északi féltekéjén, melynek neve: Pierre Auger Obszervatórium. Az Argentínában részben már működőképes részben eddig 59 ilyen részecskét sikerült összegyűjteni.

Amennyiben az ősrobbanásból származna egy ilyen részecske, akkor annak energiáját az útjába akadó fotonokkal való ütközés erősen lelassította volna. Ebből viszont az a konklúzió vonható le, hogy a forrása nincs túl messze, ami galaktikus léptékben számolva néhány száz-millió fényév távolságot fed le.

AZ EMBERRE GYAKOROLT HATÁS

A kozmikus sugárzás olyan hatást gyakorol az emberi szervezetre, amely egyáltalán nem elhanyagolható. A tengerszinten a teljes háttérsugárzás intenzitásának kb. 30%-a érzékelhető. További sugárzás származik a természetben egyébként is előforduló radioaktív anyagok bomlásából. Feltételezik, hogy a kozmikus sugárzás befolyással lehet a Föld klímájára. Megfigyelték, hogy a kozmikus sugárzás intenzitása 11 éves ciklusban, a napaktivitással antikorrrelációban változik. A napállandó a napfoltciklus során nem sokat változik, ám ultrahosszú hullámhosszakon jelentős változást mértek. A megnövekedett intenzitású kozmikus sugárzás jelentőshatást gyakorol a felsőlégkör állapotára.

A MIKORHULLÁMÚ HÁTTÉRSUGÁRZÁS

A mikrohullámú kozmikus háttérsugárzás egy olyanfajta elektromágneses sugárzás, amely az egész világegyetemet kitölti. Energia-eloszlása 2,725 kelvin hőmérsékletű feketetest-sugárzásnak felel meg, melynek maximuma a mikrohullámú frekvenciatartományba esik.

Az ősrobbanás után kb. 380 000 évvel az atommagok és elektronok atomokká álltak össze, így a világegyetem átlátszóvá vált a fotonok számára. A mikrohullámú háttérsugárzás ebből az időből származik, de a vöröseltolódás miatt a hőmérséklete lecsökkent. A mikrohullámú háttérsugárzást az ősrobbanás egyik bizonyítékának tekintik.

A kozmikus mikrohullámú háttérsugárzás majdnem egyenletes. Ugyanakkor bizonyos irányokban tapasztalható némi eltérés a sugárzás tekintetében. Ez talán azzal magyarázható és egyben küszöbölhető ki, hogy a Tejútrendszer 627 km/s sebességgel mozog a sugárzás nyugvó rendszeréhez képest. Ha ezt leszámítjuk a mért adatokból, akkor nagyjából egyenletes eloszlást kapunk.

Az ősrobbanás-teória szerint a korai világegyetem fotonok, elektronok és barionok forró plazmájából épült fel. A fotonok állandó kölcsönhatásban álltak a plazmával. Ahogy a világegyetem tágult, lehetségessé vált, hogy az elektronok protonokhoz kapcsoljanak és hidrogénatomokat hozzanak létre. Ezután a fotonok már nem szóródtak a semlegessé vált atomokon, és szabadon kezdtek el utazni a térben. Ezt a folyamatot rekombinációnak vagy lecsatolódásnak hívják, mivel az elektronok az atommagokkal kombinálódnak és lecsatolódnak egymásról az anyag és a sugárzás. Ennek tudható be, hogy az égen jelenleg általunk mért sugárzás 13,7 milliárd évvel ezelőtt indult el felénk, vagyis csatolódnak le az anyaggal való kölcsönhatás során.

Azóta a foton tovább hűlt és jelenleg érte el a 2,725 K értéket. Várhatóan a hőmérséklete még tovább fog hűlni, amíg csak a világegyetem tágul.

Száraz György
Boldog napot!

SÚRÚSÖDNEK A NAPKITÖRÉSEK

Életünk ritmusa és milyensége a Napunkkal analóg. Vagyis amint a Napunk életében változás áll be, az emberiség evolúciójában is gyökeres átalakulásokra lehet számítani. Márpedig tudományos tény, hogy a napkitörések sűrűsödnek.

MI A NAPKITÖRÉS?

A napkitörés a Nap kétségtelenül leglátványosabb és legjobban mérhető megnyilvánulása. Miért? A napkitörés folyamán ugyanis egyszerre lehetünk tanúi a flare, a koronakidobódás és az eruptív protuberancia jelenségének.

A flare lényegében a naplégkör intenzív kifényesedése, fellobbanása. A koronakidobódás egy olyan folyamat, amelynek során a napkorona egy darabkája kilökődik a bolygóközi térbe. Az eruptív turbulencia a napkoronában egy helyben lebegő, relatíve sűrű és hideg felhő váratlan, gyorsuló felemelkedése és elszállása.

A napkitörés attól speciális, hogy az imént taglalt három jelenség egy időben következik be. Ebből látszik, hogy a „napkitörés” kifejezés kissé félrevezető lehet, mivel nem reprezentálja a teljes folyamatot és nem utal a kiváltó okok mindegyikére. További pontatlanságra ad okot, hogy a „napkitörés”, amely az angol flare szóból származik, nem jár számottevő anyagkidobódással, míg a koronakidobódás és a protuberancia annál inkább.

A NAPKITÖRÉSEK FOLYAMATA

A kitörés oka a tudomány mai állása szerint az, hogy a napkorona mágneses térkonfigurációja instabil. A térszerkezet előre nem megjósolható megváltozása energia-felszabadulást indukál és a mágneses erők hatására a korona anyagának egy része kidobódik. Ámde, ha a folyamatok mélyére ásunk, akkor több elmélet is magyarázatul kínálkozik.

A részleteket illetően azonban több különböző elmélet, modell is van. Mielőtt ezt megismernénk, megjegyzendő, hogy a nyugodt protuberanciák mindig a kétféle mágneses polaritást elválasztó semleges vonalak fölött találhatók. Az erővonalak egyik oldalukon kibújnak a Napból, a másikon visszabújnak a Napba.

Fluxus(erővonal)semlegesítési modell

A semleges vonalak két oldalán az északi és a déli polaritású mágneses elemek befelé mozognak, s a vonalon találkozáskor semlegesítik egymást. Ez esetben az elemekhez kötődő mágneses erővonalak elveszítik felszíni talppontjaikat és a légkörben „lebegő”, dugóhúzszerű alakzatot vesznek fel. A dugóhúzó belsejében van a nyugodt protuberancia. Ha a semlegesítés tovább folytatódik, akkor a protuberancia egyre magasabbra kerül, míg egy ponton az egyensúlyi konfiguráció megszűnik és a protuberancia elszáll. Ilyenkor a flare (fler) csak okozata az anyagkidobódásának.

Kitörési modell

Ez a teória négy pólusú felszíni töltéseloszlást feltételez. Ilyenkor két úgynevezett mágneses árkádborul egymásra ellentétes irányból. A két árkád határfelületén bekövetkező mágneses átkötődés megnyitja a térszerkezetet és szabad utat biztosít az elszálló protuberanciának, illetve a koronakidobódásnak.

Tekeredési instabilitásosmodell

Eszerint a nyugodt protuberancia már eleve egy dugóhúzszerű mágneses képződmény, egy csavart fluxuscső(erővonalcső) belsejében van. Amikor a fluxuscső tovább csavarodik a saját tengelye körül, akkor a csavarulat egyre inkább tekerületté (telefonzsinór-szerű föltekeredéssé) alakul. Az egyik pillanatban egyensúlyvesztés lép fel, minekután a cső teteje gyorsuló emelkedésbe és tágulásba kezd. Így is születhet napkitörés.

A NAPKITÖRÉSEK FÖLDRE ÉS EMBERRE GYAKOROLT HATÁSAI

Természetesen egyelőre nem tud biztos modellt felmutatni a tudomány. Sokféle ismert és eleddig ismeretlen mechanizmus játszhat szerepet együttesen a napkitörések kialakulásában.

Azt tudjuk, hogy időnként a Nap is lehet kozmikus sugarak forrása, nevezetesen a koronában terjedő lökéshullámok és napkitörések által felgyorsított atommagok és elektronok formájában. Ilyenkor az energiák maximum 10-100MeV-osak, nagyon ritkán elérhetik az 1GeV-ot (átlagosan évente egyszer), igen ritkán a 10GeV-ot (évszázadonként egyszer). Természetesen ezek az események gyakoribbak a napaktivitási maximum környékén.

Ebből is látszik, hogy mennyire komoly hatásokra képes egy-egy napkitörés.

A sűrűsödő flerek idején nagymértékben megnő a Föld felsőlégkörben a nagyenergiájú sugárzások erőssége, így a röntgen- és a gammasugárzások. Amennyiben a Föld éppen a napkitörés részecskenyalábjának útjába esik, akkor a protonok kárt tehetnek a műholdakban és az űrszondákban.

A töltött részecskék intenzív dózisének mérhető egészségkárosító hatása van a pilótákra és az űrhajósokra nézve.

A napkitörések kísérőjelenségei megzavarhatják a radarokat és a rádiós kommunikációs eszközök működését.

Ha a Föld éppen a Naptól kilökődő anyag útjába esik, akkor az a magnetoszférának ütközve mágneses viharokat gerjeszthet. A mágneses vihar a navigációs rendszereket zavarhatja meg. Továbbá az elektromos hálózatban válthat ki előre nem látható zavarokat, például áramkimaradásokat, vagy a túlterheltségmeghibásodásokat.

A Föld mágneses védőköpenyében található Van Allen-övekben állandóan jelen levő töltött részecskék az esetleges mágneses viharok következtében a sarkvidékeknél bejuthatnak a Föld felső légkörébe, ahol sarki fényt idézhetnek elő.

Ha a koronakidobódásból származó bolygóközi mágneses felhő mágneses polaritása ellentétes Föld magnetoszférájával, akkor a töltött részecskék mennyisége drámaian megemelkedhet és mágneses átkötődés történhet.

Spirituális szempontból nem túl szerencsés a Naptól hirtelen, nagydózisban kilökődő energia, mivel az emberi energiamező – az aura – váratlan megterhelésként érezhető az „égi áldást”. Ez károsíthatja, gyengítheti az aura integritását. Befolyásolja továbbá az ember szenzitivitását és megzavarhatja az energetikai folyamatokat. Váratlan, semmiből előtörő fejfájást, rossz közérzetet, kusza álmokat és napokig tartó fáradékonyságot okozhatnak a napkitörések.

Ne feledjük, hogy 2012-ben egy bizonyos Napperiódus maxima is várható, mivel a Nap a mérések szerint 11 éves aktivitási ciklusok alapján működik. Tehát 2012-ben ismét Szolár Maximum várható, azaz a „Napfoltok” mágneses aktivitásának és fénykitöréseinek a csúcsa. Fontos tudni, hogy a napfoltokban erős mágneses tér van. A mágneses térerősség a foltok közepén mintegy 2500-3000 G. Utoljára 2001-ben volt napfoltmaximum, 2007-2008-ban pedig napfoltminimum volt. Úgy tűnik, a közeljövőben sok meglepetést tartogat számunkra a Nap.

Száraz György
Boldog napot!

KOZMIKUS TAROT

A tarot exoterikus szempontból csak egy kártyajáték. Ezoterikus értelemben azonban egy olyan eszköz, amelynek segítségével az emberi testbe zárt szellem visszatálhat az isteni Forrásához. Ez

nem más, mint a Lét 22 fő arkánuma, mely egyszerre kapu és titok a Szellem előtt. Ha ezeket a kozmikus küszöbökkel átlépi, akkor valóban megdicsőül, üdvözülni és megistenülni. De ehhez végig kell járnia a bölcsesség útját.

A Tarot tehát kozmikus hatásokat vetít a fizikai világba, konkrétan az emberi életbe. Ezért elválaszthatatlan a Tarot megértése a csillagok tudományának és bölcsességének elsajátításától. Ez az oka annak, hogy a fent és a lent között a hermetikus irányzatok mindig hangsúlyozták a fennálló analógiát. Ugyanakkor ezért lehetséges az is, hogy a Tarot a szakavatott kezekben olyan kitűnő jövőmondó, személyiségfejlesztő, önismereti és meditációs kellék.

Éliphas Lévi azt állítja, hogy a Tarot a héber beavatottak (a kabbalisták) bölcsességének kvintesszenciája. Sok mágus az ősi egyiptomiak ezoterikus tudásának gyűjteményének tartják és kapcsolatba hozzák Hermész Trismegisztosz legendás bölcsességével. De hazudnánk, ha nem állítanánk, hogy a Tarot megtalálható volt a káldeus, a perzsa és a későbbi misztériumok titkai között is.

Ennek oka abban jelölhető meg, hogy a kozmikus tudás fő gyökere a maga viszonylag egységes formájában még Atlantisz idején megvolt. A Tarot szimbólumai pedig egyértelműen a mágia szent jelképei, melyek a képi világba próbálják beleszorítani az univerzális igazságokat, amelyek persze intuitív látás nélkül megismerhetetlenek.

A Tarot egyes nagy arkánumai dimenziókapuként is felfoghatóak, melyek valódi transzcendentális erőknél a kulcsai, ezért nem célszerű kiragadni őket a sorozatukból, hanem mindig összefüggéseiben értelmezendők.

A 22 Nagy Arkánum olyan, mintha az isteni Szellem 22 különböző szerepbe bújhatna bele, miközben végigvándorol a leszületések körforgásán bejárva legnagyobb mélységeket és magasságokat. A szerepek álarcok, melyeket megfejtve és hatástalanítva a legigazabb valóság, a kozmosz tiszta tudása, a teremtés alaplogisztikája és tervszerűsége lepleződik le a beavatott előtt. Ez a megvilágosodás útja, melyhez sok kis halálon keresztül vezet az út.

Az emberi létből való kitörés, a felülemelkedés és az önuralom elnyerése által az szellem és a lélek egyesül isteni részeivel és egyfajta újjászületés történik. A lélek felismeri eme úton, hogy milyen látszatokat teremtett saját magának, milyen karmát és személyiségkaraktereket próbált ki, s mennyi mindent tanult általuk. Rájön, hogy minden tudás a lélek álcája, s hogy ő szabadon dönthet a sorsa felől. Onnantól nem kötik le őt többé a múlandóság és az átmenetiség kötőerői, tudata szárnyal az univerzumban és lelke részt vesz a Teremtő imaginációiban.

A Tarot így bemutatva egyáltalán nem tűnhet gyerekjátéknak, vagy kártyajátéknak. Valóban nem. A Tarot a láthatatlan és a látható világok összefüggéseinek a megmutatója, a többszű univerzum titkainak szintézise az emberre vetítve.

A Tarot-nak eredetileg 78 lapja van, melyeket két csoportra különíthetők el:
22 Nagy Arkánumra (kártyalapra)
56 Kis Arkánumra

A Nagy Arkánum 22 lapját római számmal szokás jelölni: a Mágus az I-es, a Világ vagy az Univerzum nevű a XXI-es, illetve a 0-át viseli a Bolond lapja.

A Kis Arkánumok 56 lapja a következőképpen alakul:

- a Botok sorozat, mely a tűz elemhez tartozik,
- a Kelyhek sorozat, mely a víz elemet képviseli,
- a Kardok sorozata a levegő elemmel analóg,
- az Érmék (Korongok) sorozata a föld elemet reprezentálja.

Minden egyes sorozat az ásztól a tízesig tart, ami ugyebár 40 lap. Ehhez járulnak még az udvari kártyák, amelyek általános elnevezése: király, királynő, herceg, hercegnő. Így összeáll az 56 Kis Arkánus.

A Tarot-ból úgy lesz kozmikus Tarot, hogy a fentebb ecsetelt szellemiséggel alkalmazzuk. Ahhoz pedig el kell mélyednünk a természetfeletti világok megismerésében és spirituális (asztrális) érzékszerveket kell „növesztenünk”, melyekkel a valóság mélyebb burkaiban zajló folyamatokra hangolódhatunk rá. Ez az út sok évet vesz igénybe és minden lerövidítési kísérlet csak meghosszabbítja a kalandot.

Vannak, akik már előző életeikben elérték ezt a csodálatos adományt, s most újra emlékezhetnek korábbi tudásukra. Nekik értelemszerűen hamarabb megadatik a kozmikus Tarot rendeltetészerű használata.

Száraz György
Boldog napot!

A RÓMAI KATONA LÁNDZSÁJA

Egy egyszerű lándzsa, mely szentté vált szűk kétezer évvel ezelőtt. Ismerkedjünk meg a Szent Lándzsa keletkezési történetével, mely annyira mesébe illő, hogy már szinte igaznak kell lennie.

Időszámításunk szerint 30. körül járunk. PontiusPilatustól, Júdea tartomány helytartójától egy GaiusCassius nevű katona azt a feladatot kapja, hogy egy bizonyos Názáreti Jézus nevű, különösen viselkedő, több befolyásos személyt felbőszítő, felforgató elemet mindenúvé kövessen és minden egyes cselekményéről alapos feljegyzéseket készítsen. A helytartó azután jutott erre a döntésre, hogy a Szanhedrin, azaz a törvénytelenégeiről elhíresült zsidó főtanács egyes tagjaitól több vádat is hallott Jézus személyét illetően. Ez egyébként nem tűnt akkoriban jelentősebb dolognak. Cassius gyakorlatilag beszivárgott a Jézus köré verbuválódott gyülekezetbe és két éven keresztül jelentette a prófétáló és csodatevő Jézus minden apró megmozdulását.

Cassius mindig magánál tartotta azta lándzsáját, amelyet Nikodémusz evangéliuma (VI. sz., korábban PontiusPilatus cselekedetei címen volt ismert) szerint még maga a nagy Julius Caesar ajándékozott legionárius nagypjának a Galliában tanúsított bátorsága elismeréséül. Cassiusnak személy szerint imponált Krisztus lelki nyugalma és semmi különösebb kivetnivalót nem talált Jézus ténykedésében. Így nem is nagyon értette, hogy miként lett a szelíd tekintetű és beszédű Jézusból a Római Birodalom ellensége, aki keresztre feszítést érdemel, amiért tömegeknek hirdeti a béke evangéliumát.

Azt azért illik, tudni, hogy a keresztre feszítés egy akkortájt bevett, már több mint egy évszázada bevezetett büntetésvégrehajtási forma volt, melyet kifejezetten a bűnözőknek és a Római Birodalom ellenségeinek a megalázó kivégzéseként alkalmaztak birodalom szerte. De római polgárnaktudtommal soha nem jutott osztályrészül ez a nemtelen halálmód.

Jézust az Olajfák hegyén fogták el és János evangéliuma szerint először Annás, a szinoptikus evangéliumok szerint Kajafás főpap házába vitték.

Cassius tudta, hogy a Szanhedrin vénjei kihallgatják Jézust, a galileai „csodarabbit”. A zsidóság vallási vezetői vádat emeltek Jézus ellen és kimondták rá a halálos ítéletet. De az ítélet szentesítésében és végrehajtásában a római helytartó volt az illetékes, ő mondta ki a döntő szót. Így Júdea prefektusára hárult az ítélet meghozatala. Végül a római helyőrség katonái feszítették a Messiást keresztre a Jeruzsálemhez közeli Golgota-dombon.

Természetesen nem volt bizonyíték arra, hogy Jézus megszegte volna az előírásokat, de ez mit sem változtatott az ügy kimenetelén. Viszont a zsidó Főtanács csak négyféle kivégzési módot alkalmazhatott: a kövezést, az elégetést, a lefejezést és a megfojtást, tehát a keresztre feszítést nem. Így két legyet ütöttek egy csapára: beteljesül a prófécia (a Messiás által szegeztetik) és a kivégzés átka a rómaiakra száll.

Jézust a főpap házából másnap a helytartó palotájába vitték. Ott átadták Jézust és további rágalomokkal illették: „Megállapítottuk, hogy félrevezeti népünket, ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak, és azt állítja magáról, hogy ő a felkent király" (Lukács 23,2). Ehhez már Pilátusnak is volt néhány szava, hiszen itt nem kevesebbről, mint az összeesküvés gyanújáról volt szó. Ugyanakkor Pilátus átlátta a helyzet kényességét, ezért rövid kihallgatás után meg akart szabadulni Jézustól, ezért aztán az éppen Jeruzsálemben tartózkodó Heródes Antipásznak küldte el a foglyot.

Heródes ezt kibékülési gesztusnak vette. Pilátus a vádak ellenére is háromszor is kijelentette, hogy véleménye szerint Jézus ártatlan. ezzel együtt végül engedett a politikai zsarolásnak. Állítólag Pilátus megmosta kezét, ezzel eltolta magától a felelősséget Jézus haláláért. (Ez teljesen érthetetlen gesztus, mivel ez a zsidó vallás papoknak előírt tisztulási szertartása volt, ezért én ezt kétlem.)

A történet folytatását már ismerjük. A népakaratot felhasználva elrendelték a kivégzést. A Golgotán Jézus nyugalommal és méltósággal tűrte a kínokat. Félő volt, hogy napnyugta előtt nem fogja kilehelni a lelkét, s közeledett a Sabbat napja, amikor senkit nem lehetett kivégezni. A sötétség beálltakor az volt szokás, hogy meggyorsították az eljárást: a szenvedő lábszárcsontját eltörték. Erre készültek Jézussal kapcsolatban is, ám mire a kereszthez értek, Jézus már meghalt. Ekkor Cassius, hogy megbizonyosodjék erről, Jézus oldalába dőfte a dárdáját.

„Hanem egy a vitézek közül dárdával dőfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból.” A római centurio Pontius Pilátus prokonzul hivatalos képviselőjeként volt jelen a kivégzésnél. Emelte után kapta a Longinus nevet. Longhé görögül lándzsát jelent. Ennek alatinizált alakja után kapta a katona a nevet Nikodémusz és Germanus görög pátriárka szerint.

Miután a latrok lábát eltörték, Longinus átdőfte Jézus bal oldalát valószínűleg a negyedik-ötödik borda között. Erre abból következtetnek, hogy vér és víz folyt ki az oldalából. Így a szakértők ebben a szívburok zizenyős folyadékát látják, s a halál oka szerintük nem fulladás, hanem szívösszehúzóds és sokk lehetett.

Ekkor több csoda is történt:

1. A kifröccsenő folyadék állítólag meggyógyította Longinusz szemén a szürke hályogot. A százados kilépett a seregből, Krisztus tanainak terjesztőjeként Kappadókiában kezdett téríteni. Később elfogták, megkínózták és egy helytartó lefejeztette. Longinus teste a legendák szerint a Vatikánban pihen.
2. Jézus kiontott vére megszentelte a dárdahegyét, amely utána misztikus ereklyévé vált Krisztus és eme világ között.
3. Vérének nagy részét a Föld magába itta, s ezzel a Krisztus-impulzus egyesült a Földdel és beteljesedett Krisztus megváltó missziója. Krisztus kiemelte az emberiséget a csoportkarmából és ezzel megnyitotta az emberek előtt az egyéni karma lehetőségét.

A többi csodára, mint Napfogyatkozás vagy a Templom kárpitjának megrepedése, most nem térnek ki, mert túl messzire vezetne ezek bemutatása. Történetünk szempontjából csupán az a lényeges, hogy megértsük miként keletkezett a Szent Lándzsa.

A folytatásban pedig megkíséreljük kideríteni, hogy miért nevezik ezt az ereklyét a Végzet Lándzsájának és milyen sorsutat futott be az elmúlt kétezer esztendőben.

Száraz György
Boldog napot!

A SZENT LÁNDZSA ÚTJA

A Szent Lándzsa útja több mint kalandos. A mai napig viták dúlnak nem csak az eredetisége, hanem a múltja körül is. Voltaképpen több lándzsáról is azt állítják, hogy a Végzet Lándzsája. Vegyük sorra a legvalószínűbb állításokat, illetve azokat a kardinális történelmi pillanatokat, amikor a Lándzsa valamilyen sorsformáló szerepet töltött be!

Létezik egy ősi prófécia, miszerint aki a Lándzsát birtokolja, és megérti, hogy milyen hatalmakat szolgál, az a világ jó- vagy balsorsát tartja a kezében. Ha nem hiszünk az efféle babonában, a Lándzsa okkult hatalmát az alábbiakban felsorolt tények akkor is kellőképpen alátámasztják.

Longinus tehát mártírhálállal halt, de a Lándzsája megmaradt. Ezután egy rejtélyes, ködös időszak következett. Vélhetően kézen-közön vándorolt az erekye az egyházi és a világi vezetők között. Majd egyszer csak Nagy Constantinus kezében tűnt fel – legalábbis ezt állítja Euszebiosz, a keresztény történetírás atyja. Ő a Szent Lándzsa segítségével jutott hatalomra és törvényesítette a kereszténységet a birodalomban (i. sz. 325). Ezt követően Nagy Theodosius vívott ádáz küzdelmeket a pogányság ellen szintén a Lándzsával. Azután Alarick vizigót király kezébe került a Lándzsa (395). Aetius (451) is birtokolta a legenda és a história szerint, aki Catalaunumnál Attila, azaz „Isten ostora” felett aratott győzelmet a Lándzsával. Bár ez az esemény erősen vitatható, mivel ennek ellentmond egy másik legenda, miszerint Attilánál volt a Lándzsa. Később Justinianus (527-565) császár birtokolta, utána 200 évre nyoma veszett.

Egyes kutatók úgy vélik, hogy Longinus Lándzsáját a 8. században készítette Nagy Károly. Ezt a Hofburgban őrzött Lándzsa egyes részeinek a vizsgálatai alá is támasztottak. De ez korántsem vonatkozik a Lándzsa minden egyes részletére! Valójában nincs cáfolata annak, hogy a Lándzsa hegye ne készülhetett volna akár Jézus idejében. A két szárnyas penge közé illesztett, illetve a pengébe kalapált szög hossza és alakja megegyezik egy 1. századi római szöggel, tehát nem zárható ki az eredetisége. A Lándzsa kovácsolással készült és nem öntéssel, ami szintén a korábbi időkre jellemző. Ettől függetlenül a hofburgi lándzsafej valószínűleg 7-8. századi, Karoling-korabeli.

Mindenesetre i. sz. 800 karácsonyán III. Leó császárrá koronázta Nagy Károlyt, s ezzel kezdetét vette a „Karoling reneszánsz”. Einhard frank történetíró a *Nagy Károly Élete* című életrajzában megerősíti, hogy Károly birtokolta a Lándzsát. Annales Francorum című művében ezt írja: „Egész dinasztiáját a Szent Lándzsa birtoklására, és annak sorsformáló erejére alapozta”. Elvitathatatlan, hogy Nagy Károly 47 sikeres hadjáratot tudhatott magáénak. Véleménye szerint a Lándzsa fokozta a tisztánlátó képességét, általa fedezte fel Szent Jakab sírját (vö. El Camino) és a szakrális erekye kozmikus energiái révén látta előre a jövőt.

Más tudósok azt állítják, hogy a megdöntött Meroving királyságban használt szimbólum szándékos ellenpárjaként rendelte el Nagy Károly a saját lándzsamásolatának elkészítését. Liutprand itáliai főpap talán elsőként követte végig a Lándzsa históriáját és tagadta, hogy Nagy Károly korában keletkezett volna.

I. Ottó 939-től kezdődő sikersorozata a fáma szerint annak volt betudható, hogy angol felesége hozományaként megkapta a Szent Lándzsát. XII. János pápa 962-ben császárrá (951-ben is próbálkozott) avatta. Így a Végzet Lándzsája Német-római Császárrá is tette Ottót. Onnantól a császár jóváhagyása nélkül egyetlen pápát sem lehetett megválasztani. 973-ban bekövetkezett halálától majd egy évszázadig alig lehet tudni a Lándzsáról.

A Lándzsa újabb sorsbefolyásoló tette a 11. századra datálható. IV. Henrik javítási munkálatokat és kiegészítéseket eszközölt a relikvián. Az uralkodó arról vált hírhedtté, hogy foggal-körömmel

ragaszkodott az investitúra jogához. VII. Gergely ezért kiátkozza őt, de IV. Henrik 1076. február visszakönyörögte magát (Canossa-járás) az egyház kebelébe, egyszersmind bosszút is esküdött ellene. Így megint kiközösítették, mire fel válaszul 1084-ben elfoglalta Rómát és császárra koronáztatta magát. Ekkor rendelte el Henrik, hogy hozzák a Szent Lándzsát Rómába, ahol is megbízott egy ékszerészt, hogy rögzítsen egy szent szöveget a pengéhez és ezt vegye körül egy ezüst szalaggal. A fémszalagra következő feliratot vésette: *Clavus Dominus*. Ettől állítólag a Lándzsa ereje megduplázódott.

A császár végül leányára, Ágnesre bízta a Lándzsát, így a Hohenstaufen családhoz kerül, miután a hercegkisasszony frigyre lépett I. Barbarossa Frigyessel. Utóbbi császárt az egész nép bálványozta, mert valóban nagyszerű vezető volt. (Hitlerre később ez olyannyira hatott, hogy Obersalzburg-i búvóhelyét és a '41-es oroszországi inváziót is Barbarossa után nevezte el.)

Amikor Frigyes 1187-ben a 150 ezer fős III. kereszties hadjáratot vezette Saladin ellen, akkor tért vissza először a Lándzsa arra a helyre, ahol több mint ezer évvel korábban szentté vált. A legenda szerint a Lándzsa váratlanul kiesett Frigyes kezéből, minekután az uralkodó nehéz páncélzatában a Saleph folyóba zuhant és megfulladt.

Ezután újabb úr keletkezett a Lándzsa históriájában. A 14. századig szinte semmit sem tudni róla. Majd egyszer csak a tiroli hegyek között egy cisztercita kolostorban tűnt fel újra a Lándzsa hegye. IV. Károly udvaroncái leltek rá, de rejtély miként került oda. Károly kiegészítéseket kért a Lándzsán: részint aranyból új hüvelyt készíttetett a régi ezüst köré, részint módosította a rágravírozott szöveget. Onnantól *Az Úr Szöge és Lándzsája* felirat díszelgett latinul a dárdahegyen. A király bevezette Longinus ünnepnapját is és közszemlére tette a Lándzsát.

Később Zsigmond négy emberrel Prágából Nürnbergbe szállíttatta az uralkodói jelvényeketegy halkupac rejtekén. A Szent Lélek kórházban függesztették ki és évente csak egyszer vették le a templomgerendáról. A legendák szerint, ha tükrök segítségével pillantják meg a szent ereklyét, akkor foglyul ejthetik a képét és hazavihetik erejének egy részét. A középkorban is szent tárgyként tisztelték a Krisztushoz kötődő relikviát. Kasztíliai Izabella például egy darab muszlint szúratott át a hegyével, hogy az majd szent ereklyévé váljon általa. Az osztrák Ferdinánd gróf engedélyeztette, hogy egy hordócska borba merítsék a lándzsahegyet, hogy az átenergetizálja a nedűt. Ő is hitt a Lándzsa magnetikus kisugárzásában.

Egy bizonyos von Hugel báró eladta a Lándzsát az 1440 óta folytonosan uralkodó osztrák dinasztiának, a Habsburgoknak. A Lándzsa 1796-ig Nürnbergben maradt. Majd Napóleon elől Bécsbe menekítették. Egyes számítások szerint összesen 45 király és császár birtokolta Nagy Károlytól a XX. századig. Ma is a Hofburg Kincstárában őrzik a többi uralkodói jelvény között. Ebben a kincstárban található egy feltételezett faszilánk és egy igazi szög a keresztből, az utolsó vacsora aszalterítőjének egyik foszlánya, valamint Szent Péter foga is a Szent Lándzsán kívül.

Itt pillantotta meg először 1912 őszén Adolf Schicklgruber a szent erővel átitatott relikviát. A később Hitler néven elhíresült személy misztikus kapcsolatot vélt felfedezni közte és a Lándzsa között. Hitlernek erős okkult hajlamai voltak. Hitler 1889. április 20-i születésnapja állítólag egybeesett Róma i. e. 753-as alapításával. Úgy tűnik, hogy Hitler életének egy bizonyos szakaszában sokat kémkedett és a hírszerzésnél dolgozott, illetve beépült több okkult politikai csoportba. Akkor vált az okkult szimbólumok és ereklyék megszállottjává. A későbbi Führer rájött, hogy a szent ereklyék bizonyos módon birtokolhatók és erejük átvehető.

Miután Hitler elhatározta, hogy nem éri be kevesebbel, mint hogy a világ egyedüli urává váljék, 1938 márciusában lerohanta és bekebelezte Ausztriát. Őrült „legyőzhetetlenségi” programjának szerves részét képezte a Szent Lándzsa megkaparintása, majd valamennyi misztikus csoport, a zsidóság és a cigánység helyzetének végső megoldása.

A Lándzsát a nürnbergi Szent Katalin templom ősi parókiáján helyezték el Hitler győzelmének szimbólumaként. Ez mindenekfelett megerősítette a vezért abban, hogy a Sors őt jelölte ki a legfőbb misszió betöltésére. Az Angol Királyi Légierő 1942. augusztus 29-én kis híján lebombázta az épületet, a Lándzsa épp hogy megúszta a pusztítást. A legenda szerint ekkortól a Szent Lándzsa kisugárzásából kezdte valami feldúlni Hitlert.

Ezután a Kohn's Bank alagsorába vitték a Lándzsát, majd onnan a nürnbergi várkastély alatti pincerendszerbe került, s ott is maradt 1944. október 13-ig. Később a nürnbergi általános iskola alagsorába rejtették és befalazták. Nürnberg eleste után a várkastély alá rejtették.

Innentől kezdve mindenki mást tudott és valószínűleg szándékosan dezinformáltak a hivatalos személyeket is a Lándzsa hollétéről. Otto Wermuth tengeralattjáró kapitány szerint egy antarktiszi bázisra szállították a III. Birodalom bukása után. Ott egy verembe rejtették. Más hírforrások szerint a koronázási jelvényeket a Zell-tó mélyére süllyesztették. Végül a városi tanács hivatalnok elárulta az amerikai parancsnoknak a szent dárdahegy hollétét. 1945. augusztus 7-én megtörték a titkok tudóját, Dr. Freis ezredest, így megtalálták a Lándzsát is. 1946. január 6-án Eisenhower tábornok döntése alapján a műkincseket visszaszállították Bécsbe és egy hónappal később kiállították. Újabb rejtély, hogy vajon teljes egészében az eredetit tekinthetjük meg a tárlatvezetés során?

Száraz György
Boldog napot!

A LÁNDZSÁHOZ UTAZUNK, AHOL A LÁTÓ SEGÍTSÉGÉVEL FELVESSZÜK, AMIT KÖZVETÍT

2011. október 15-én a Szent Lándzsához utazunk, mintegy elzarándokolunk és tölteni fogunk az általa megtapasztható kozmikus energiákból.

Egy dárdahegy, amely ereklyévé vált Krisztus vére és szentséges energiái által. - Ez lesz az úti célunk hamarosan. A Lándzsa ugyanis egy élő, eleven entitássá vált azáltal, hogy a Kozmikus Intelligencia áthatotta. Itt nem kevesebbről van szó, mint hogy a világunkban minden kozmikus erő által született. A csillagokból származó, jobbra láthatatlan energiák besűrűsödése az anyag. A csillagok, mint az élet forrásai éltetik az univerzumot. Ám minden csillag bír egy különleges múlttal. Szellemtudományi szempontból először nem létezett fizikai világ. Az anyag megjelenése csak egy potencia volt a Teremtő Tudat számára.

Azután a teremtés egy bizonyos pontján a kavargó energiaörvények összegerjedtek és megszületett az idő és az anyag. Az energiák különféle formákat öltöttek. Részint sűrűbb, részint finomabb állagúakká váltak. S ahogyan az olaj elválik a víztől, a sűrűbb energiák elkülönültek a finomabbaktól. Képletesen fogalmazva, így váltak szét rezgéstománnyokra a világok. Ahogyan az olaj úszik a víz felszínén, úgy csücsül az anyagi világ – ez a hatalmas univerzum – a magasabb rezgésű világok hátán. Ha ez megértjük, akkor azt is átlátjuk, hogy mindent ugyanaz a Kozmikus Energia hat át. A természet különbözőformái ugyanannak az Erőnek és Intelligenciának a manifesztációi. Teljességgel szubjektív elnevezni őket. Kijelenthetjük, hogy az emberi test, lélek és szellem végső forrása ugyanaz: a Kozmikus Intelligencia.

Amikor a Kozmikus Intelligencia vagy Tudat fejlettebb megnyilvánulásai (lényei) testet öltenek a fizikai bolygókon a többi, tőlük valamicskével fejletlenebb megnyilvánulások (emberek) között, akkor mindig egy sor csoda történik, hiszen a Kozmikus Tudat közvetve beavatkozik küldöttein keresztül az emberiség evolúciójába. Lehet Krisztusnak, Buddhának, Sai Babának hívni őket. Mindegyikükben az a közös, hogy megvilágosodtak annyira, hogy rajtuk keresztül a tiszta Lét áramoljon keresztül. Tiszta Lét, Igazság, Tudatosság, Bölcsesség és Szeretet. Ezt már csak mi, emberek, szeretjük felcímkézni

mindenfélével. Már csak mi csinálunk a tanításaiból vallásokat, filozófiákat, tudományokat stb. Ők azonban csak vannak, léteznek és átadják mindazt az információt és erőt, amit a Legfelső Tudat óhajt. Ők képviselnek egyfajta minőséget, s egyben sokszor végrehajtók is. Nem nevezném isteninek, kiválasztottinak, magasabb rendűnek sem, mert nem ez a fontos. A művük a lényeg, amit maguk után hagynak.

Azután eltávoznak, de nem nyomtalanul tűnnek el a semmibe, a láthatatlanba, vissza az Ősforrásukhoz. Hátrahagynak megannyi jelet, élményt, emléket, tanítást, utasítást, tanítványt és furcsamód egy kis „darabot” önmagukból. Egy örök rezgést, amely köldökzsinórként teremt kapcsolatot velük, azzal az eszmeiséggel, amit ők az öröklétben képviselnek. Ezt megint csak az emberek szokták nevesíteni. Mondjuk erre, hogy szentség, szent energia, ereklye stb. Ha tárgyhoz kötődik a szentség, akkor valóban ereklyévé válik az adott tárgy. Bármilyen volt is korábban, megváltozik. Onnantól egy kapu, melyen ha belép valaki, egy bizonyos hellyel léphet kapcsolatba. Nagy misztérium az, hogy ilyen egyáltalán lehetséges.

A Szent Lándzsa egyik része egy ilyen kapu. E felbecsülhetetlen értékű talizmánt angyali lények vigyázzák, hogy ne kerülhessen rossz kezekbe. E dárdahegy időről időre aurát vált, vagyis megváltoztatja a kisugárzását. Mi akkor szoktuk felkeresni, ha valamilyen lényegi változás áll be a kisugárzásában. Hisszük, hogy az angyali intelligenciák segítségét kérve töltődhetünk e nemes erőkből.

A Szent Lándzsának egyébként négy arca van. Váltakozó ciklusai során négy aspektus nyilvánul meg rajta keresztül. Energiái hihetetlenül magas rezgésűek, mivel a legfinomabb információkból állnak. Horváth Zoltán látóként mindig segíti, hogy a velünk együtt utazók aurájába ez az energia beáramoljon és a lehető legnagyobb részben meg is maradjon. Minden zárandoklatunk előtt közvetlenül rezgéselemelő meditációkkal készülünk fel a Lándzsával való találkozásra és maga a töltődés is nagy áhítattal zajlik.

A Szent Lándzsa mindenkit a szíve mélyén szólít meg. Aki állt már előtte és érezte azt a bizsergető, zsigerekig hatoló érzést, amit az emberben kelt, az szinte biztos, hogy időről időre újra ellátogat velünk a Bécsbe. A Lándzsa spirituális fejlesztő és tisztító ereje egyszerűen leírhatatlan. Heteken, sőt sokszor hónapokon keresztül érezhető a sorsunkra gyakorolt hatása. Az ereklyén keresztül az emberi individuum csodában részesülhet, mivel egy olyan lényel kerül kapcsolatba, akit Krisztusként ismerhetett meg az emberiség.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Száraz György
Boldog napot!

KRISZTUSI EREKLYÉK A TÖRTÉNELEMBEN

Jézust sokféle név alatt említik az írások. Nevezik őt Jézus Krisztusnak, Úrnak, Isten Bárányának, Prófétának, Megváltónak, Messiásnak, Zsidók Királyának, Üdvözítőnek, Pantokratornak és így tovább. Jézus egy történelmi személy volt, aki spirituális fejlődésének köszönhetően megvilágosodott és tovább fejlődve alkalmassá vált arra, hogy benne öltönn testet Krisztus. Az a Krisztus, akihez számos ereklye fűződik világszerte.

A krisztusi ereklyék némelyike máig heves viták keresztüzében állnak, mert a tudományos vizsgálatok nem mindegyik esetben igazolták a valódiságukat, de ettől függetlenül a keresztény világ jelentős része elfogadja az eredetiségüket.

Az Igaz Kereszt darabjai

Az Igaz Kereszt darabjai és egy ortodox kolostorban őrzött Vádcímtábla az INRI felirattal egyike a feltételezett krisztusi ereklyéknek. Egyes számítások szerint a világban fellelhető összes keresztfából származó faszilánkot összegyűjtenénk és lemérnénk, akkor több mint egy tonnára rúgna a súlyuk. Ezzel együtt az Igaz Kereszt egyik darabját egy ideig Konstantinápolyban a Szent Szophia templomban is őrizték.

A Keresztfeszítés Köve

Ez az ereklye sajnálatos módon csak a történelemből ismert, 1804-ben ugyanis Konstantinápolyba való szállítása folyamán furcsamód a tengerbe veszett.

Jézus Leveli

Nem ismerik el hivatalos krisztusi ereklyéknek arra hivatkozva, hogy IX. Abgár uralkodó csak jóval később vált kereszténnyé. Ettől eltérően gondolkodnak azok, akik hisznek Edessza királyának, V. Abgár és Jézus levélváltásaiban. Nem kizárt, hogy a levelek összefüggésben állnak a Torinói lepellel és Tádé apostol-tanítvány apokrifokból ismert küldetésével.

Jézus sírjából kimetszett Kő

Ezt az ereklyét a konstantinápolyi palotakápolnában őrizték 1204-ig, amikor is a IV. kereszties hadjáratban meg nem lovasították.

Jézus testmérete

Bár a „mensuralongitudiniscorpis” elveszett, mégis megőrizte a hagyomány, hogy anno Jeruzsálemben megmérték Jézus testét.

Jézus Varratmentes Palástja

Ezt a palástot a trieri Szent Péter-dómban tartják, míg egy másik változatát Franciaországban őrzik. A köntös a János evangélium szerint (19,23) varrás nélküli volt, s leginkább a főpap felsőruhájára hasonlított.

Lombardiai Öntöttvas Korona és Konstantin Zablája

Ezt a két ereklyét a keresztre feszítéshez használt szögekből készítették. Azt a szöveget nem borította rozsdá „amely a szenvedés óráján három másikkal egyetemben Jézus testét átfúrta”.

Nem Kézzelel Készült Ikon (Mandylion)

Ezt a krisztusi ereklyét Jézus Edessza királyának, Abgárnak küldte leprásságának gyógyítására. A *mandylion* egy akheiropoiéton, magyarul nem emberkéz által keletkezett festmény. Komoly legendáriuma van ennek az ikonnak. Sokan összekapcsolják a Torinói Lepellel, de biztosan nem tudni a hitelességéről.

Szent Fityma

A Jézus körülmetélésekor levágott előbőrnek külön egyházi ünnepet is szenteltek egyes körök. Ezt január 1-én szokás megülni. Nem tudni róla, hogy valóban létezett-e, vagy csak egy apokrif hagyományról van szó.

Szent Kehely, vagy Szent Grál

Erre a tradíció úgy emlékszik, hogy Jézus az utolsó vacsora alkalmával ebből ivott, majd pedig ebbe a kupába fogták fel a halálakor kicsorduló vérének. Ez azonban mítosz, mivel valószínűleg a Szent Grál nem egy fizikai tárgy megnevezése, hanem egy spirituális eszmét takar.

Torinói lepel

A torinói lepel a római katolikus egyházkétségtelenül legvitatottabb ereklyéje. A hagyomány úgy tartja, hogy Jézus testének képmása található a négy méter hosszú lenvászonon. Ez a lepel borította a

Megváltó testét a temetésekor. Jelenleg a Keresztelő Szent János katedrálisban őrzik, az olaszországi Torinóban. Ezen a vásznon jól látszódik a hosszúhaj, a középen kettéválasztott frizura, a homlokba logó tincs, a kétágú szakáll és a többi jellegzetes jézusi vonás.

II. Umberto (1904–1983), az utolsó olasz király engedélyezte a lepelből való mintavételt és a tudományos vizsgálatok elvégzését. Ian Wilson *A torinói lepel* című könyve által vált népszerűvé a lepel. A mai napig dúlnak a viták a hitelességét illetően.

Töviskorona

Ez a töviskorona valóban létezett. Cinikus katonák helyeztek Jézus fejére a keresztre feszítés előtt. A konstantinápolyi palotakápolna ereklyéinek i.sz. 1200 körül összeállított katalógusában az áll, hogy „még friss, zöld és sértetlen”.

Úr sírjának záróköve

A hostium-ot akonstantinápolyi Szent Szophia-templomban őrizték egy darabig.

Végzet Lándzsája

Pontosabban egy dárdája, amivel Jézus oldalát átszúrta egy római százados. A jelenleg a bécsi Hofburg kincstárában őrzött szent relikviát a 7. századra datálják. spirituális szempontból csak az egyik része eredeti ennek az ereklyének, mely Krisztus szentségét őrzi.

Veronika Kendője

Veronika ezzel a kendővel törölte le Krisztus homlokát, miközben Krisztus a keresztet vitte. Veronika állítólag Rómába vitte az ereklyét. A „vera icona” jelentése *igazi ikon*. Csak a középkorban jelenik meg Rómában egy Veronika kendő, majd később már több legenda is beszámol arról, hogy a ruhadarabon Jézus arca is megjelent. Ez a krisztusi ereklye is eltűnt. Egy középkori másolatát a római Szent Péter-bazilikában őrzik.

Számos egyéb krisztusi ereklyéről is keringnek hírek, mint például **Szent Köldökzinór, Szent Könnyek, Szent Tejfog, Szent Csontok** és egyebek. Ezekről valamikor sokan úgy gondolták, hogy létezniük kell és vallási áhítattal hittek bennük.

Mivel azonban Jézus a Biblia szerint testben támadt fel, ezért a csontjai hiányoznak az ereklyék sorából. Másfelől valóságos mítoszgyártás indult meg a krisztusi ereklyékkel kapcsolatban, s az sem mellékes, hogy egyesek valóságos kis iparágat építettek a szent jézusi amulettek, talizmánok és relikviák köré. De attól, hogy sokan visszaéltek a történelem folyamán Krisztus példájával és valódi szentséges erővel átitatott relikviáival, a hitelességük eme szent tárgyaknak még nem csorbult.

Száraz György
Boldog napot!

IGAZAK-E A SZENTFÖLDI MÍTOSZOK?

BEVEZETÉS – A SZENTFÖLDI TEMPLOMOK

Mitől aktuális ez a kérdés?

Nos, mostanság kezd rogyadozni a vallások eddig szilárdnak hitt építménye. Az emberek kezdenek kijózanodni és a tényeket, hovatovább, megtapasztalható tudást igényelnek arra vonatkozóan, hogy amit eddig hallottak, az ténylegesen létezik és nem csak néhány igazság jól becsomagolt és megmarketingelt formája.

A mai Szentföld egy olyan szeglete a világnak, ahol a bibliai időkben számos csoda történt. De vajon tényleg megszentelt föld Betlehem, Názáret, Jeruzsálem, a Genezáreti tó és a megannyi földrajzi

hely? Valóban Jézus és a szentek energiái hatják át a ma nem éppen a békéjéről híres térséget? Mit árul el a régészet, a spiritualitás és a szabad gondolatársítás, no és persze az intuíció a számunkra? Vajon érdemes-e elzarándokolni a Szentföldre szentségért? Felvetődik az igazság keresőjében az a kérdés, hogy mi igazolja Biblián kívül, hogy például Jézus valóban Betlehemben született? Vagy Názáretben? A jeruzsálemi „Szent Sír” templomban valóban Jézus sírja látható? Egyáltalán, hittek-e a korabeli emberek Jézus feltámadásában?

JÉZUS LÉTEZÉSE

Volt korszak, amikor még Jézus létezését is tagadták, illetve amikor embernek titulálták megfosztva őt ezzel minden isteni minőségétől. Erre az adott alapot, hogy a 4. századig, amíg Nagy Konstantin császár nem terjesztette el a kereszténységet, ténylegesen csak egy vallás volt a sok közül a Római Birodalomban. Ez történelmi tény.

Ha valaki csak rápillant a Szentföldre, láthatja, hogy mindent beborítanak a kövek: a sivatag köves, a templomok kőből épültek... Amikor el akarták pusztítani egymás templomait a viszálykodók, akkor azt csak egyféleképpen tehették: földig rombolták. Ezután a maguk szentélyét építették fel a helyére, ha akarták. Az alapok tehát a korábbi korszakok templomai voltak. Így a szentföldi ásatások során rengeteg kincset találhatnak, hiszen a kultikus helyek aligha változtak az évszázadok alatt, s a különböző kultúrrétegek egymás alatt-felett találhatók rétegződve. Ez a tény lehetővé teszi, hogy konkrét bizonyítékok után kutassunk a szent helyeken akár kétezer esztendő távlatából. Ez a gyakorlatban átlagosan 10, de alkalmasint akár 20 méteres mélységet is jelenthet. Igaz, hogy ezek régészeti és nem kifejezetten vallási bizonyítékok, de a kettőnek miért kellene eltérnie egymástól? Erre csak egy logikus magyarázat adódik: mert nem teljesen úgy történtek az események, ahogyan beállítják őket. De lássuk előbb a „bizonyítékokat”!

A legjelentősebb szentföldi templomok alatt már végeztek ásatásokat az archeológusok. A kutatások azt igazolták, hogy Jézus idejében ezeken a helyeken szent kultuszok virágoztak.

Eklatáns példa a szent helyek történetiségére Hadriánusz római császár templomrombolási szériája. Történt ugyanis, hogy a zsidó Bar Kochba lázadása okán i. sz. 135-ben a császár elpusztította a szentföldi zsidó és keresztény kultusz-helyeket, majd pogány templomokat építtetett rájuk. Ebből következik, hogy az érintett szent helyek valóban léteztek, tehát nem mítoszok.

Nagy Konstantin császár és édesanyja, Szent Ilona i. sz. 325-ben keresztény bazilikákat kezdett építtetni. Ezek maradványai Betlehemben és Jeruzsálem megtalálhatók.

614-ben a perzsa dúlás idején Szentföld számos keresztény szent helye elpusztult, ámde Omár kalifa i. sz. 638-ban engedélyt adott a keresztény szentélyek helyreállítására.

1009-ben Hakim szultán valóban sok szent helyeket pusztított el, ezért a kereszties háborúk legfőbb oka elvben a szent helyek védelme volt és az Szentföldre induló zarándokok védelme. A kereszties lovagok Jézus életének főbb helyszínein templomokat emeltek a 12-13. században. Ezen épületek részben máig fennmaradtak.

MÍTOSZ VAGY VALÓSÁG?

Jézus létezése, élete és megváltói munkája, valamint istenként való tiszteletére a legékesebb példa, ha az ellenségeihez, vagy az ellenzőihez fordulunk. Tény, hogy a keresztényüldözések i. sz. 64-ben Néro császár idejében indultak hódító útjukra. Az indok az volt, hogy az üldözöttek nem voltak hajlandók elismerni a császárt istenként. Ezzel szemben mást, nevezetesen, Jézust vagy más prófétát tiszteltek szentként. S tették ezt olyan nagy hitbuzgalommal, hogy azért még az életüket sem

sajnálják feláldozni. Ez mindenképpen elgondolkodtató érv, mely bizonyítja Jézus és az apostolok munkásságának emberekre gyakorolt hatását. Vértanúk, mártírok, tanítványok sokasága választotta inkább a halált - ez esetben helyesebb lenne Istent mondani -, mintsem a császárt.

Nem hinném, hogy a valódi szentek, akik közvetlenül Jézustól, vagy valamelyik apostoltól látták a csodákat, hallották a prédikációikat, saját bőrükön tapasztalták a Szentlélek erejét, az életüket áldozták volna egy olyan ügyért, amiben nem hisznekfeltétel nélkül. Ha mindenfélet meg is kérdőjeleznek a szkeptikusok, az ő mártíromságukat el nem vitathatják.

A következő vérzivataros évszázadok – az i. sz. első háromszáz év – megint csak arról szólt, hogy a keresztények egy része szentül küzdött és kitartott a saját eszméi mellett. Ez mindenképpen tiszteletet parancsoló és bizonyíték a személyes elhivatottságukra, s arra, hogy nem egy mítosz, hanem egy sor valós történelmi esemény áll a Szentfölddel kapcsolatos hitrendszerek mögött.

Azon viszont már érdemes eltűnődni, hogy miért hívták Jézust názáretinek, amikor Názáret akkoriban még nem is létezett? Mert Jézus nem Názáretből származott egyes források szerint, hanem nazarénus volt. Akrisztusi korszakra amúgy jellemzőek ezek az eltévelyedések és mítoszok. Jézust akkor nem azért hívták názáretinek, mert egy helyről nevezték el őt. Nem! Jézus nazarénus volt. Ez egy rend volt, az erőszakot elvető, a házasságot támogató, éppen ezért a zsidók között vitatott rend volt, amelybe Jézus, miután esszénus mesterré vált át pumpálhatott tudást és ismereteket az Esszéniából.

A *Talmud* például megtiltja a zsidóknak, hogy Jézus nevében gyógyítsák magukat. Ezzel önkéntelenül is igazolja, hogy Jézus gyógyításai csodaszámban mentek, ennél fogva nem mítoszok.

Egy sor, az i. sz. első két évszázadból származó keresztény írás igazolja a Szentírás Újszövetségi passzusainak egy részét. A teljesség igénye nélkül néhány szerző: Antiochiai Szent Ignác (50-117), Hierapoliszi Papiász (130k), Szent Polikárp (+ 167), Jusztinus vértanú (100-165), Iréneusz (130-200), Alexandriai Kelemen (kb. 150-215), Tertullianusz (kb. 165-225).

Természetesen meg lehet őket vádolni az elfogultsággal, de miért kérdőjeleznénk meg a szavahihetőségüket? De most lássunk néhány közvetett bizonyítékot is!

Az ún. Rylands papiruszt Egyiptomban találták. Keletkezési kora i. sz. 125 körülre tehető. Ez János evangéliumának töredékét tartalmazza, mely mű az első század végén készült.

A Bodmer papirusz i. sz. 160-170 környékén keletkezett, Lukács és János evangéliumának egyes részleteit tartalmazza.

A Chester Betty papiruszokban az Újszövetség 15 könyvének maradványai köszönnek vissza ránk. Az Oxyrinchusi papiruszok a 2. századból valók. Érdekességük, hogy mind a 4 evangéliumból található bennük szemelvények.

A Muratori töredékek pedig a jelenleg érvényben lévő újszövetségi könyvek többségére bizonyíték a 2. századból.

Azonban ezek csak töredékek, tehát nem összefüggő művek, így nem tárják fel a teljes valóságot. Amúgy pedig a kanonizáció folyamata során egészen biztos, hogy erőteljesen belenyúltak a szent hagyományba, ami nem jelenti a Szentírás hiteltelenítését, de annál inkábbba testre szabását. Sokféle könyv, információ és részlet kikerülhetett az eredeti műből, illetve sokféle betoldással egészülhetett ki a Könyvek Könyve, de végképp összekeveredtek a Szentfölddel kapcsolatos valós történések a betoldásokkal, s ma már ember nincs, aki képes lenne különválasztani a búzát a pelyvától. Így a mítoszok és a valóság egyvelegével van dolgunk, amit sok igazságkereső kiérez a Bibliából. Jó-jó, az Újszövetség alap mondanivalójával még csak-csak egyet tudnak érteni, de valahogy nem teljesen gömbölyűek a történetek. Nem beszélve az Ószövetség és az Újszövetség számtalan ellenmondásáról.

Ha majd egyszer tovább folytatom ezt a cikket, akkor minden bizonnyal arra is ki fogok térni, hogy a szentföldi mítoszok mennyiféle eltévelyedést, tévedés és hiedelmet eredményeztek az elmúlt kétezer évben.

Száraz György
Boldog napot!